

- * Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος μόλυβδον καχλάζοντα ποτισθεὶς τελειῖται. * Μάρκελλος.
 * „ Μόλυβδινον Μάρκελλος ἔκφυρον πόμα,
 „ Οὕτω πίνων ἦν, ὡς ὕδαρ εἶτις πίνει.
 * Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κόδρος ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειῖται. * Κόδρος.
 * „ Ἴππιπλατήσας κὶ πόλε νύσαν φθάσας,
 „ Τὰς χεῖρας ἄρεις κὶ σέφος δέχη Κόδρε.
 * Ἡ Ἁγία Μάρτυς Σοφία ἢ Ἰάτρανα ξίφει τελειῖται. * Σοφία.
 * „ Ἰατρὸς ἦν πρὶν, σωμάτων ἢ Σοφία,
 „ Τμηθεῖσα γέν νῦν, δεικνυται κὶ πνευμάτων.
 * Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος, ὁ Βασιλεὺς κὶ Θαυματουργὸς ξίφει τελειῖται. * Ἰωάννης.
 * „ Χεῖρ συγγενῆς τέμνει σε ἢ μισαφόνος,
 „ Χεῖρ Κυρίου νέμει σοι ἀξίως σέφος.

* Οὗτος ὁ ἐν Βασιλεῦσιν ἀγιώτατος Ἰωάννης ἐκατάγето ἀπὸ ἑνα χωρίον τῆς Βουλγαρίας, καλέμενον Βλαδίμηρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔλαβε κὶ τὴν ἐπωνυμίαν, νὰ καλῆται Βλαδίμηρος, ὑὸς πατρὸς μὲν Νεεμάν τῷ ἐκ Σαμιεὼν τῷ πρώτῳ Βασιλέως τῶν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ Ἀχριδῶν γεννηθέντος, μητρὸς δὲ Ἄννης, τῆς ἐκ Ῥωμαίων καταγομένης, ἀιμάσας κατὰ τῆς χρόνης τῆ Μακεδόνο Βασιλείας, ἐν ἔτει ωξή. Παιδιόθεν δὲ ὁ Ἅγιος ἔπος ἔλαμπε μὲ ἀρετῆς κὶ χάριτας, κὶ ἦτον σκευὸς καθαρὸν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, παιδαγωγηθεὶς ἀπὸ τὸν Θαυμαστὸν Νικόλαον τὸν τότε ὄντα Ἐπίσκοπον Ἀχριδῶν. Ἀφ' ἧ δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν, ὑπάνδρευσαν αὐτὸν οἱ γονεῖς τῷ τὴν θυγατέρα τῆ Βασιλείας Σαμιῆλ, ἐφύλαξεν ὁμῶς παρθενίαν ὁ τρισμακάριστος, κὶ ἐκαταγίνετο εἰς θεάρεστα ἔργα. Ἀφ' ἧ δὲ ἀπέθανον οἱ γονεῖς τῷ, κατεσάθη ὁ Ἅγιος αὐτεξέσιος τῶν Τριβαλλῶν: ἦτοι τῶν Σέρβων Βασιλεὺς. Ὁθεν ἐκατάσπισε κήρυκας κὶ διδασκάλους, διὰ νὰ διδάσκων κὶ νὰ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ τὸν ὑποκείμενον λαόν τῷ. Εἶτα ἔκτισε Μοναστήρια κὶ Ἐκκλησίας, ξενοδοχεῖά τε κὶ νοσοκομεῖα, κὶ κόππωντας τὸν δρυμῶνα κὶ τὸ πυκνόπατον δάσος, ὅπῃ εὐρίσκετο εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔκτισε ξεχωριστὸν κὶ ἐξάρετον Ναὸν εἰς τὸν τρισυπόστατον Θεόν. ἔκτισε δὲ αὐτὸν μὲ ποιῶν τρόπον. Μίαν ἡμέραν ἐκαβαλίκευσε μαζὶ μὲ τρεῖς Μεγιστῶνας τῆς Βασιλείας, κὶ εὐγῆκε διὰ νὰ κληγήσῃ. κληγῶντας ὁμῶς, ἐκνηγήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὡς ἄλλος Εὐστάθιος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ὡς ἄλλος μέγας Κωνσταντῖνος Οὐρακόθεν ὠδηγήθη. κληγῶντας γὰρ εἰς τὸ δάσος, βλέπει ἑνα ἠλιόμορφον αἰετὸν, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπάνω εἰς τὸν λαμόντῳ ἑνα Σπαυρὸν ὑπέρλαμπρον. Τρέχωντας δὲ διὰ νὰ τὸν φθάσῃ, ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ δάσος. Τότε ὁ αἰετὸς ἐσάθη, ὅς τις δὲν ἦταν αἰετὸς, ἀλλὰ Ἄγγελος Κυρίου. Εὐθύς λοιπὸν ἐκατέβη ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τὸ ἄλογον, ὁμῶ μὲ τῶν Μεγιστῶνάς τε κὶ ἐπροσκύνησε τὸν τίμιον Σπαυρὸν, κὶ τὸν ἐν τῷ τῷ προσκλιθέντα Χριστῷ. Ἐκεῖ δὲ εἰς τὸν τόπον ἐπρόσβαξε κὶ ἔκτισαν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπήγαγεν ἐπὶ φορᾶς τὴν ἡμέραν κὶ ἐπροσκύνητο, κὶ τὴν νύκτα ἔμενον ἐκεῖ ἀγρυπνῶντας. Ἡ δὲ σύζυγός τε Βασίλισσα, βλέψασα τὸν Βασιλέα, ὅτι δὲν ἔσμιγε μὲ αὐτὴν ὑποπτεύθη, ὅτι ἔχει ἄλλην γυναῖκα κρυφίως. Ὁθεν ἐσήκωσε τὸν ἀδελφόντης πατ' ἐπάνω τῷ Βασιλέως, ὅς τις ἐξήτει κάθε τρόπον διὰ νὰ θανατώσῃ τὸν Βασιλέα. Εἰς καιρὸν δὲ ὅπῃ ὁ χαριπῶνυμος ἔπος Ἰωάννης ἐγύρισε νικητὴς ἀπὸ ἑνα πόλεμον, ὅπῃ ἐποίησε κατὰ τῷ Βασιλέως τῷ Μακεδόνο, τότε ὁ ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσης εὐρίσκωντας καιρὸν ἐπιτίθειον, ἐκτύπησεν ἕξαφρα τὸν Θαυμαστὸν τῶν Ἰωάννην μὲ τὸ σπαδίτῳ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς βλέπωντας αὐτὸν, λάβε, τῷ εἶπε, τὸ ἐδικόν με σπαδί κὶ μὲ αὐτὸ ἀποκεφάλισόν με διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν κὶ τὴν ἀλήθειαν. ἔτοιμος γὰρ εἶμαι νὰ θυσιασθῶ ὡς ἄλλος Ἀβελ κὶ Ἰσαὰκ, διὰ τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ κὶ ὁμολογίαν. Τότε ὁ θηριώδης ἐκεῖνος κὶ ἄσπλαγχνος πέρνωντας τὸ σπαδί τῷ Βασιλέως ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν, θαῦ-

